

حضرت زینب(ع)؛ بانویی که پیامبر(ص) بر مصیبت‌هایش گریه کرد

حضرت زینب(س) دومین زن بزرگ در میان زنان اهل بیت است. زندگی این بانوی فداکار با رنج‌ها و مصیبت‌های فراوانی روبرو شد، به طوری که پیامبر(ص) در هنگام تولدش بر این مصیبت‌ها گریه کرد.

حضرت زینب(س) دومین زن بزرگ در میان زنان اهل بیت است. زندگی این بانوی فداکار با رنج‌ها و مصیبت‌های فراوانی روبرو شد، به طوری که پیامبر(ص) در هنگام تولدش بر این مصیبت‌ها گریه کرد.

به گزارش خبرگزاری مهر، حضرت زینب کبری(س) دومین زن بزرگ در میان بزرگترین زنان اهل بیت است که زندگی شریفش پر از فضائل و کرامات بوده و اسباب عظمت و بزرگی و قداست و معنویت در آن موج می‌زند و وجود پر برکتش انباشته از تواناییها و استعدادها و قابلیت‌ها و عوامل پیشرفت و ترقی است.

در اواسط سال ششم هجری خاندان پاک و طاهر علوی و فاطمی(ع) با شور و شغف و شادمانی و سرور تمام پذیرای فرزند سوم خانواده یعنی دختر اول امام امیر المومنین(ع) و حضرت فاطمه زهرا(ص) بود. در روز پنجم ماه جمادی الاولی سال ششم هجری حضرت زینب متولد شد.

هنگامی که حضرت زینب(ع) متولد شد و پیامبر اکرم(ص) بر آن آگاهی یافت، به خانه ای دختر بزرگوارش حضرت فاطمه(ص) آمد و فرمود: دختر عزیزم، نوزادت را به من بده. وقتی حضرت زهرا(ع) نوزاد را آورد و رسول خدا(ص) او را در آغوش گرفت و به سینه‌ی مبارک خود چسباند آنگاه صورت شریفش را بر صورت وی نهاد و با صدای بلند گریه شدیدی نمود به گونه ای که اشک مبارکش بر گونه‌هایش جاری شد. حضرت فاطمه(ص) فرمود: خداوند چشمانت را گریان نکند ای پدر! چرا گریه می‌کنی؟ رسول خدا(ص) فرمود: دختر عزیزم ای فاطمه، این دختر به بلاهای بسیاری گرفتار خواهد شد و مصائب و حوادث تلخی بر او وارد خواهد شد، ای جگر گوشه من! و ای نور چشمانم! هر کس بر او و مصیبت‌هایش گریه کند ثوابی مانند ثواب گریه بر دو برادر بزرگوارش را خواهد داشت. ("کتاب ناسخ التواریخ جلد مربوط به زندگی حضرت زینب)

چند روز از ولادت حضرت زینب(ع) می‌گذشت ولی هنوز نامی برای او تعیین نشده بود و برای همین روزی حضرت فاطمه(س) از امیرالمومنین(ع) درباره علت تاخیر در نامگذاری سوال نمود و امام(ع) در جواب فرمود من منتظرم تا پیامبر اکرم(ص) برای او نامی انتخاب کند. پس از آن حضرت زهرا دخترش را نزد رسول خدا برد و حضرت را از این جریان آگاه کرد، در این هنگام جبرئیل امین(ع) نازل شد و گفت: ای رسول خدا(ص) خداوند به تو سلام رساند و فرمود: ای حبیب من، نام این کودک را زینب بگذار، سپس ایشان نام او را زینب نهاد. کنیه حضرت زینب "ام الکلتوم" و "ام حسن" است.

درباره معنای نام زینب باید گفت هر نامی از یک ریشه و مصدری گرفته شده است که طبعاً دارای معنی و مفهوم خاصی است. کلمه زینب مرکب از دو کلمه "زین" و "اب" است. اینکه کلمه "زینب" یک کلمه ی مفرد است و مرکب نمی‌باشد و آن نام یک درخت و یا یک گل است و بسیار خوش منظره و خوشبو که زنان را به این نام، نامگذاری می‌کنند.

حضرت زینب(ع) از هوشی سرشار و درک بالایی برخوردار بودند. یکی از روایاتی که درباره هوش و ذکاوت سرشار آن حضرت می‌خوانیم این است که روزی پدر بزرگوارش علی(ع) او را که در دوران کودکی به سر می‌برد بر دامن مبارک خود نشاند و شروع به نوازش او نمود آنگاه فرمود: دختر عزیزم بگو یک. او گفت: یک، حضرت فرمود: بگو دو. زینب(ع) سکوت کرد و علی(ع) به او فرمود: سخن بگو ای نور چشمانم! و او گفت: پدر جان من نمی‌توانم با زبانی که یک گفته ام، دو بگویم. در این هنگام علی(ع) او را در آغوش گرفت و میان چشمانش بوسید. (کتاب زینب کبری(ع) تألیف شیخ جعفر نقدی، ص 34)

این نکته تاریخی به طور واضح دلالت می‌کند بر اینکه فکر و ذهن حضرت زینب(ع) حتی در دوران کودکی نیز از قدرت اندیشه ی بالا و درک فهم سریعی برخوردار بوده است و این سخن حضرت حاکی از افکار و مفاهیم و معانی بلندی است که در ذهن و خاطر او در جریان است. زبانی که گفت: یک دیگر نمی‌تواند بگوید: دو، زیرا کلمه ی "یک" مفهوم خاصی در ذهن حضرت زینب(ع) دارد که هرگاه آن کلمه به کار می‌رود ذهن او متوجه آن معنای خاص می‌شود و آن معنا عبارت است از وحدانیت خداوند سبحان و نبود خدای دوم برای مشارکت با او در الوهیت و ربوبیت و اداره ی عالم.

یکی از کرامات آن حضرت این است که مادرش را برای ایراد خطبه ی "فدک" تا مسجد رسول خدا(ع) همراهی کرد. آموزش قرآن کریم و تفسیر آن به زنان کوفه توسط حضرت زینب(ع) در تاریخ آمده است که جمعی از مردان کوفه نزد امیرالمومنین(ع) آمده و گفتند: اجازه بده زنان ما نزد دخترت بیایند و معالم و معارف دین و تفسیر قرآن را از آن حضرت یاد بگیرند. حضرت علی(ع) اجازه فرمود و حضرت زینب(ع) شروع به آموزش زنان نمود. (ریاحین الشریعة تألیف محلاتی ج 3 ص 57)

زندگی حضرت زینب(ع) از اول عمر تا زمان وفاتشان همراه با مصائب و سختی‌های فراوان بود. اما چگونه می‌توان بر زندگی بانویی که بیشتر عمرش شریفش را در پس پرده و در پوشش حجاب گذراند و کسی جز نزدیکان و خویشاوندانش از زندگی خانوادگی‌اش مطلع نشد احاطه پیدا کرد. حضرت زینب دست پرورده ی پدر و مادری است که زندگی مبارکش را پر از انوار درخشان فضائل و کرامات است و هر صفحه ی آن افق‌های وسیعی را به روی انسان می‌گشاید که فکر و اندیشه در اطراف آن

به پرواز در می آید و ستارگان فضایل و مناقب در فضایی آن غوطه ور می شوند.